

afstromen via een nieuw te graven duinrel. Ook zullen nieuwe paddenpoelen worden gegraven. Het gebied blijft toegankelijk voor wandelaars op wegen en paden.

### Duinherstel

In het Leidsch Dagblad van 4 november was te lezen dat Staatsbosbeheer voor 5 miljoen euro Europees geld de duinen “ingrijpend gaat opknappen”. Navraag op het kantoor aan de Duinweg maakte duidelijk dat ook in de Noordwijkse duinen enkele projecten zullen worden uitgevoerd. Zo zullen in de Noordduinen enkele duinvalleien vrij van struik- en boombegroeiing worden gemaakt in het kader van

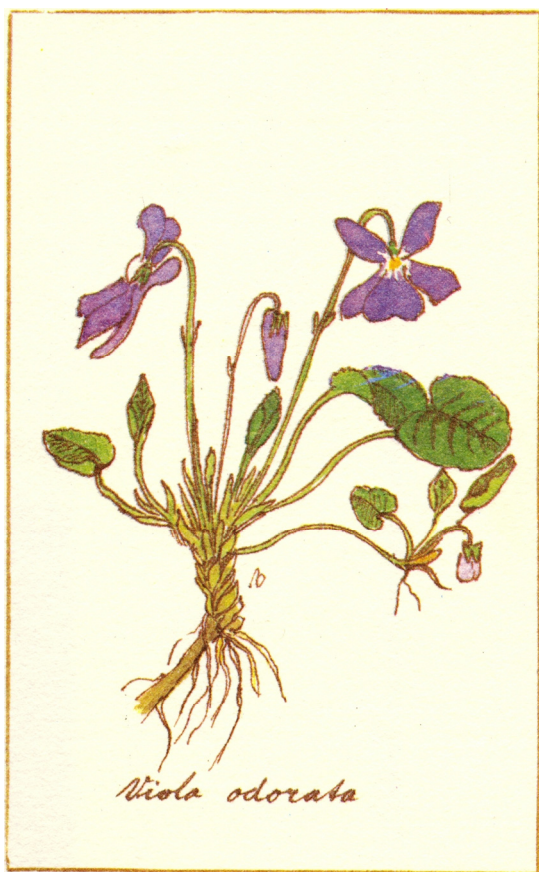
herstel van vochtige duinvalleien. Ook in de Coepelduynen zal op enkele plaatsen de duindoornbegroeiing worden aangepakt.

### 40-jarig verenigingsjubileum

De plannen voor het jubileumjaar 2006 beginnen vaste vormen aan te nemen. In deze en de volgende Strandlopers zal daar regelmatig over worden verteld. Er is gestreefd naar een evenwichtig programma waarbij jong en oud (en wat daar tussen zit) aan hun trekken komen.

Een gelukkige omstandigheid is dat we nog een flink deel van het jaar gebruik kunnen maken van het Jan Verwey Natuurcentrum.

## In memoriam Annie van den Oever



Op 8 juni 2005 hebben wij afscheid moeten nemen van onze geliefde Annie van den Oever. Zij overleed op de leeftijd van 89 jaar.

Samen met Siem was Annie al vanaf begin jaren '80 betrokken bij onze Natuurvereniging. In onze vereniging was zij een actieve, energieke en vooral inspirerende medewerkster, die als een bezige bij onverdroten meewerkte en initiatieven ontplooi- de.

Annie trad in 1984 toe tot het bestuur van het IVN Noordwijk. Bij de opening en inrichting van het Jan Verwey Natuurcentrum in 1985 wist ze haar creatieve talenten volop te tonen in de verschillende expositie hoeken van ons gebouw. Na de oplevering nam zij de zorg voor de kantine op zich, zodat op elk moment voor lezingen e.d. over koffie en andere versnaperingen kon worden beschikt. Zij was a.h.w. onze sleutel tot het centrum.

Als lid van de educatiegroep was zij de creatieve motor bij de tekeningen en opdrachten voor scholen en het Herfstnatuurspel. Wat er ook nodig was: een eekhoorn, een mier of een rebus, Annie tekende het. Mede door haar tekeningen hebben honderden kinderen kennis gemaakt met de natuur, die zij zo prachtig kon weergeven. De poster van het jaarlijkse Herfstnatuurspel, die nu nog steeds bij de scholen wordt opgehangen, is van haar hand. In de vergaderingen van de educatie groep wist Annie zich altijd bescheiden op te stellen. Maar als zij aan het einde van de vergadering het woord kreeg, wist zij met een aantal gevatte vragen of opmerkingen trefzeker de zwakke punten van ons soms hoogdravend betoog te raken.

Haar liefde voor en zelfs invloed op de natuur was zo groot, dat zij a.h.w. met een toverstaf de lelijkste dingen mooi kon maken. Een onvergetelijk voorbeeld hierbij is de periode nadat de eerste tuin die ze samen met Siem beheerde moest worden opgegeven. Trots liet zij kort daarna zien dat zij en Siem konden beschikken over de ernaast gelegen parkeerplaats (een grauw stenen landschap). En zie ....in een paar jaar vond een

wonderbaarlijke metamorfose plaats. Op de plek waar eerst een grijs parkeerterrein was gelegen, was een prachtig paradijsje ontstaan. Wie heeft dat hofje niet gezien tijdens de jaarlijkse tuindagen in Noordwijk. Samen met Siem was ze daar altijd te vinden. Als educatiegroep waren wij bevoorrecht tijdens warme zomeravonden bij Annie in dat “hofje van Eden” te mogen vergaderen. Daar gingen dan haar eigengemaakte sap en door haar zelf gebakken koekjes rond. Een herinnering met een gouden randje.

Tot hoge leeftijd bleef zij geïnteresseerd in alles wat in de natuur omging. Hoewel Annie niet meer

onder ons is, zijn wij niet zonder Annie. Wie heeft er niet (via een prijsje) een van haar mooie keramieken creaties van vaasjes en bakjes in zijn bezit, of een van haar prachtig geschilderde kaartjes.

Lieve Annie, helaas is het leven eindig, wij zijn blij dat we jou zo lang van dichtbij hebben mogen meemaken. In de mooie dingen, die je ons hebt laten zien en die je achterliet zullen wij jou steeds blijven herinneren.

Wij wensen Siem de komende tijd veel sterkte toe.

Al je natuurvrienden.

## Frans Ruigrok

Na een ziekbed van enkele maanden is, voor velen onverwacht, ons lid Frans Ruigrok van der Werven overleden.

In juni vertelde Frans heel openhartig aan zijn vrienden- en kennissenkring, dat hij ernstig ziek was. Maar optimistisch als hij was, gaf hij aan dat hij vol goede moed medische behandelingen zou ondergaan om er weer bovenop te komen.

Het heeft niet mogen baten. Op 20 augustus j.l. is Frans overleden.

Frans was allereerst een enthousiast fietser en pleitbezorger van de ENFB.

Voor onze vereniging was hij jarenlang actief bij de paddenbescherming. Maar ook was hij bezorger van De Strandloper in twee grote wijken, nl. Beeklaankwartier en Vinkenveld.

Wij zullen hem missen.

We wensen Wilma en zijn kinderen Henk en Linde veel sterkte.

## Vervolg op “Rietorchissen in Noordwijk”

Naar aanleiding van het artikel “Rietorchissen in Noordwijk” door A.J.M. Schipperijn in de laatste uitgave van de Strandloper zou ik graag wat opmerkingen willen maken.

Toen zo’n twintig jaar geleden er afgravingen en zandverplaatsingen gebeurden bij wat nu het Oosterduinmeer heet, heb ik o.a. met leerlingen van het Pieter Groen College te Katwijk honderden Rietorchissen voor de aanstormende bulldozers en vrachtwagens weggehaald, in de hoop deze prachtige en interessante planten nog een tweede kans te geven.

Zo heb ik er dus een groot aantal geplant aan de vochtige oevers bij de Northgodreef, in Leeuwenhorst, waar ik een stuk ruigte voor het Zuid-Hollands Landschap beheerde, aan de slootkantjes bij

volkstuintjes aan de Duinweg, enkele in de tuin van Wim Baalbergen (Schoolstraat), tientallen langs de Duinwetering t.o. het Jan Verwey Natuurcentrum (die een dag later alweer door de gemeentelijke plantsoenendienst werden wegge-maaid).

De meeste zijn echter geplant langs de kanalen in de A.W.-duinen (met instemming van een van de toenmalige toezichthouders) en langs de Knardijk tussen waar nu het infocentrum van Staatsbosbeheer is en de Oostvaardersdijk.

Dat mijn inspanningen niet altijd succesvol waren, mag blijken uit het feit dat de inmiddels uitgegroeide populaties van enkele honderden, door werkzaamheden aan de Knardijk (weghalen van basaltblokken en

dijkverzwarende keien; interessante niches voor planten en insecten werden meedogenloos

